

ROZPŁODZENIE (6) sb n

rof- (3), roz- (3).

Oba o *prawdopodobnie jasne (tak w rozplodzić); teksty nie oznaczają é lub oznaczają niekonsekwentnie; końcowe e pochylone.*

sg N rozplodzenie (2); -é (1), -(e) (1). ◊ G rozplodzenia (1). ◊ D rozplodzeniu (2). ◊ pl N rozplodzenia (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozplodzić.

I. Rzeczownik od „rozplodzić się”: *rozmnażanie się, posiadanie potomstwa (2)* : Stanał potym okręt [...] / s ktorego zalię Noach zwypużczał żywy narod ku rospłodzeniu. *BielKron* 5v.

Wyrażenie: »rozplodzenie dziątek« (1): [małżeństwo jest] porządne złączenie Męża y NiewiaŃty [...] ku rozplodzeniu dziątek/ y dla wwiarowania grzechu nieczyŃtego. WerKaz 280.

II. *Potomstwo wywodzące się od kogoś; genealogia, generatio PolAnt; proles, soboles Calep (4)* : A te (fą) rospłodzenia Izaháká lyná Abráhámowego/ Abráhám spłodził Izaháká. [...] *BudBib Gen* 25/19, 1.Par 4/33; Soboles, Proles – Rozplodzenie. *Calep* 986b.

Przen [od kogo] (1) : ktorzy [Jakub i Ezaw] ielzche w żywoćie mátki Ńwey Rebeki z Ńobą walczyli: czym według Páwła S. znaczyli dwoy przeciwny narod/ to ielŃ ludu Bożego/ á PogánŃtwa/ ktory z iednegoż iákoby od Bogá rospłodzenia/ zawnždy Ńobie przeciwny bydź miał. *PowodPr* 13.

Cf [ROZPŁOD], ROZPŁODZIĆ SIĘ

KW